

foc i lloc

El bon andorrà

*De bones intencions
està empedrat l'infern*

DELFI **ROCA**

Diuen que a un prohom andorrà, a qui direm Sr. Ramon, després d'una fartanera se li va aturar el cor. Tot i haver estat molt mala persona, se'n va anar al Paradís. Sorprès i amb cautela, fent-se l'andorrà, hi va entrar. Al Cel tot eren núvols, quietud i pau. Cants de cors celestials i música de lira. Al cap de poc, aquesta manca de disbauxa li produí un enuig intens. "Si m'he de passar tota l'eternitat al Cel, jaient sobre núvols tot escoltant les lires, em tornaré boig -va pensar-. He de fugir d'aquí." Dit i fet. El Sr. Ramon es presentà davant Simó Pere, guardià de les portes del Paradís, i li digué: "Vostè és l'encarregat? Doncs miri. Aquí deu haver-hi un error. Altra ment no s'entendria que, havent estat una mala persona, pugui formar part dels escollits. Jo sempre he maltractat els altres, he sotmès els meus treballadors, he abusat de les meves serventes, he robat, amb males arts, terres i diners, i en passo!" En Simó li va respondre: "Tot és correcte, Sr. Ramon. Vostè és a la llista dels escollits. Segons els valors imperants, vostè ha estat un bon andorrà. Vostè ha donat suport a lleis per afavorir uns quants. S'ha negat a apujar els salaris. Ha fomen-

tat els pisos turístics que fan fora les famílies de llogaters. Ha permès que es declari d'interès públic projectes sens dubte privats, i jo també en passo." En Simó Pere va continuar: "Tanmateix, si vol, pot passar uns dies de prova a l'Infern. Encabat haurà de triar, però serà una decisió definitiva." "D'acord", va dir en Ramon. En un tres i no res es va trobar a les portes de l'infern. Va ser acollit per diables i diablesses, que el van portar de fartanera en orgia. Era una festa rere l'altra. "Això sí que és el Paradís", pensava en Ramon, feliç. "Aquí tot és disbauxa i luxúria. Quina eternitat m'espera!" Fregant-se les mans, va pujar al Paradís a comunicar que es quedaria definitivament a l'Infern. En tornar-hi a baixar, el van portar davant una de les Calderes de Pere Botero. Allí un diable, donant-li una pala, li ordenà tirar-hi carbó al foc, sense aturador. Al cap d'un temps, emprenyat, va reclamar parlar amb l'encarregat. "Escolti -va dir en Ramon-, que jo he vingut aquí voluntàriament. On són, ara, les fartaneres i les orgies?" "Ep, Sr. Ramon! -va respondre Llucifer-, una cosa és el turisme i una altra la immigració!"